

РЕШЕНИЕ

№ 1111

гр. София, 01.03.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 24 състав, в публично заседание на 06.02.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Бранимира Митушева

при участието на секретаря Гургана Мартинова, като разгледа дело номер **298** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК.

Образувано е по жалба на К. С. Т. от [населено място] срещу писмо изх. № 0800/0367 от 03.01.2011 г. на началника на отдел „Възраждане“ при дирекция „Приходи и администриране на местни данъци и такси“, Столична община, обективиращо отказ за коригиране размера на данъчната оценка, данък върху недвижими имоти и такса смет.

В жалбата са развити доводи за незаконосъобразност, неправилност и необоснованост на обжалвания административен акт. Жалбоподателят счита, че незаконосъобразно не е било удовлетворено искането му да не плаща данък за смет и боклук за жилище, което целогодишно не се ползва, както и е отказано да се коригира данъчната оценка, която не отговаря на действителното състояние на жилището. По същество се претендира от съда да постанови решение, с което да отмени оспорения акт и да се намали данъчната оценка, данък недвижим имот и такса смет на процесното жилище.

Ответникът – ДИРЕКЦИЯ „ПРИХОДИ И АДМИНИСТРИРАНЕ НА МЕСТНИ ДАНЪЦИ И ТАКСИ“ /ПАМДТ/, СТОЛИЧНА ОБЩИНА, чрез НАЧАЛНИКА НА ОТДЕЛ „ВЪЗРАЖДАНЕ“ - редовно призован, в съдебно заседание оспорва жалбата.

СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, редовно уведомена, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

С молба вх. № 0800/0367/30.12.2010 г. К. С. Т. е поискал от дирекция „ПАМДТ”, отдел „Възраждане”, да бъде коригирана данъчната оценка, данък върху недвижими имоти и таксата за битови отпадаци на апартамент № 3, находящ се в[жк], [жилищен адрес]. В молбата е посочено, че жилището, както и блока, в който се намира, не са в добро състояние и не следва да бъде определена за него данъчна оценка в размер на 50 000 лева, след като реалната цена на жилището е около 10 000 лева. Декларирано е също така, че жилището не се ползва от 2005 г. и няма да се ползва през 2010 г., 2011 г., 2012 г. и т. н., поради което е направено искане да не се плаща и начислява данък върху недвижими имоти и такси за битови отпадъци и смет. Към молбата е приложена декларация по чл. 14 от Закона за местните данъци и такси /ЗМДТ/ и декларация по чл. 27, ал. 2 от Наредбата за определяне и администриране на местните такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община /НОАМТЦУПСО/. В декларацията по чл. 14 от ЗМДТ е вписано от К. С., че същият е с намалена работоспособност от 50 до 100 % съгласно пожизнено експертно решение № 0113 от зас. № 009/1901.2004 г. на ТЕЛК, както и че процесното жилище е придобито чрез покупка с нотариален акт том X, рег. № 169 от 1983 г. Посочено е също като основание за освобождаване от данък и такси чл. 24, т. 16 от ЗМДТ, като е описано състоянието на жилище, което е определено като „срутвасо се”. В декларацията по чл. 27, ал. 2 от НОАМТЦУПСО от 25.12.2010 г. К. С. Т. е посочил, че процесния апартамент няма да се ползва през цялата 2011 г., 2012 г. и т. н., както и да не се начисляват данъци и такси за такси.

С писмо изх. № 0800/0367 от 03.01.2011 г. началникът на отдел „Възраждане” при дирекция „ПАМДТ” е отказал да уважи цитираната молба на К. С. Т.. В мотивите на отказа се посочва, че декларираният от жалбоподателя апартамент № 3, находящ се в[жк], [жилищен адрес] с декларацията по чл. 14 от ЗМДТ е посочен като основно жилище, както и че в случай, че жилището не се ползва като основно следва да се подаде декларация по чл. 27, ал. 2 от НОАМТЦУПСО в срок от 1 ноември до 31 декември на предходната година. Посочено е още, че предвид на обстоятелството, че жалбоподателят е с намалена работоспособност от 50 % до 100 % е направено намаление на дължимия данък недвижим имот в размер на 75 % съгласно чл. 25, ал. 2 от ЗМДТ, както и че т. 16 на чл. 24 от ЗМДТ е отменена с ДВ, бр. 110 от 2007 г. Административният орган е приел също така, че размерът на данъчната оценка на процесното жилище – 48 095.40 лева, е определен правилно съгласно приложение № 2 от ЗМДТ и данните от декларация вх. № 7757/24.03.1998 г., както и е съобразен с вида, местонахождението, площта, конструкцията и овехтяването.

Като част от административната преписка по делото е приложена и данъчна декларация по чл. 26 от ЗМДТ вх. № 7757/24.03.1998 г. и декларация по чл. 14, чл. 27 и § 2 от ПЗР на ЗМДТ вх. № 7757/24.03.1998 г., в която е посочено единствено процесното жилище и са вписани като собственици К. С. Т. и С. Б. Т..

С оглед пълното изясняване на спора от фактическа страна по делото е допусната и приета съдебно-счетоводна експертиза. Съгласно заключението на вещото лице А. Ж. А. данъчната оценка за процесното жилище, при съобразяване на действаща методика по ЗМДТ, данните от декларация вх. № 7757/24.03.1998 г. и вида на имота, местонахождението, площта, конструкцията и овехтяването, е в размер на 48 095.25 лева.

Съгласно приложено по делото експертно решение № 0113 от зас. № 009/19.01.2004 г. на ТЕЛК жалбоподателят е с 100 % трайно намалена работоспособност, със срок на инвалидност пожизнен.

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи: Жалбата е процесуално допустима – подадена е от надлежна страна в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. Разгледана по същество, след проверка на административния акт, съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК във връзка с чл. 146 от АПК, жалбата е неоснователна по следните съображения:

Оспореният административен акт е издадена от компетентен административен орган, в предписаната от закона форма, както и при спазване на административно-производствените правила.

Настоящата съдебна инстанция намира също така, че оспореният отказ е постановен и при правилно приложение на съответните материално-правни разпоредби и наведените в този смисъл доводите на жалбоподателя се явяват неоснователни. В конкретния случай основният спорен въпрос между страните е доколко правилно е била определена данъчната оценка на процесното жилище, както и дали е следвало жалбоподателят да бъде освободен от заплащане на данък върху недвижими имоти и такса смет за това жилище, което се твърди от него, че е необитаемо. По отношение на определената данъчна оценка на процесния апартамент от приетите по делото доказателства настоящият съдебен състав намира за безспорно установено по делото, че размерът на данъчната оценка е определен правилно и законосъобразно. Видно от приетата по делото и неоспорена от страните съдебно-счетоводна експертиза, която съдът кредитира като компетентно и обективно изготвена, данъчната оценка за процесното жилище е в размер на 48 095.25 лева, т. е. толкова колкото е била определена и от административния орган. При изчисляване на данъчната оценка вещото лице е съобrazilо както действаща и приложима методика по ЗМДТ и данните от подадената от жалбоподателя декларацията вх. № 7757/24.03.1998 г. за апартамента, така и вида на имота, местонахождението, площта, конструкцията и овехтяването.

Неоснователни се явяват и твърденията на жалбоподателя, че незаконосъобразно не е удовлетворено неговото искане да не заплаща данък върху недвижими имоти и такса смет, тъй като жилището не е използвано от 2005 г. Разпоредбата на чл. 27, ал. 2 от НОАМТЦУПСО предвижда, че не се събира такса за услугата по сметосъбиране и сметоизвозване за имоти на граждани и предприятия, които няма да се ползват през цялата година и собствениците, респ. ползвателите с учредено вещно право на ползване, са подали декларация по образец /Декларация № 2/ за това обстоятелство в отделите „Местни данъци и такси” на дирекция „ПАМДТ” по местонахождение на имота, като декларацията се подава в срок от 1 ноември до 31 декември на предходната година. Така, за да бъде освободено едно лице от задължението за заплащане на такса смет следва да са налице две кумулативно дадени предпоставки – имотът да не се ползва през цялата година и собственик, съответно ползвател, да е подал декларация по образец за това обстоятелство в срок от 1 ноември до 31 декември на предходната година. Видно от приетите по делото доказателства жалбоподателят е направил искането си за освобождаване от тези такси за процесното жилище с депозиране на молбата си от 30.12.2011 г., като е поискал както освобождаване за периода след 2005 г., така и за 2010 г. и 2011 г., 2012 г. и т. н., а в приложената към молбата декларация по чл. 27, ал. 2 от НОАМТЦУПСО е посочил, че няма да ползва жилището през 2011 г., 2012 и т.н. С така подадената декларация за жалбоподателя съществува правната възможност да бъде освободен от заплащането на такса за услугата сметосъбиране и сметоползване за процесното жилище за 2011 г., но не и за 2010 г., както и за времето след 2005 г., тъй като изискването на правната норма е декларирането на

обстоятелството, че жилището не се ползва да става всяка предходна година за всяка следваща година. Така с подаването на молбата си на 30.12.2010 г. жалбоподателят не би могъл да бъде освободен от заплащането на такса смет нито за минал период - времето след 2005 г., нито за 2010 г., в края, на която е и направил искането си. По отношение на заплащането на данък върху недвижими имоти следва да се има предвид, че съгласно чл. 13 от ЗМДТ този данък се заплаща независимо дали недвижимите имоти се използват или не. В процесния случай, видно от съдържанието на оспорения отказ, административният орган е съобразил разпоредбата на чл. 25, ал. 2 от ЗМДТ и с оглед на предственото от жалбоподателя експертно решение на ТЕЛК е намалил размера на дължимия данък върху недвижими имоти - в размер на 75 на сто. В конкретния случай се явява неприложима, както и правилно е отбелязал административният орган, разпоредбата на чл. 24, т. 6 от ЗМДТ относно освобождаването от данък върху недвижими имоти, тъй като т. 6, по която е претендирал освобождаване жалбоподателят в подадената от него декларация по чл. 14 от ЗМДТ, е отменена още през 2007 г. /ДВ, бр. 110 от 2007г./.

По изложените съображения настоящият съдебен състав приема, че оспореният административен акт е правилен и законосъобразен, а така подадената жалбата е неоснователна и недоказана и като такава следва да бъде отхвърлена.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд – София град, 24-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. С. Т. от [населено място] срещу писмо изх. № 0800/0367 от 03.01.2011 г. на началника на отдел „Възраждане” при дирекция „Приходи и администриране на местни данъци и такси”, Столична община, обективиращо отказ за коригиране размера на данъчната оценка, данък върху недвижими имоти и такса смет, като неоснователна.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

